

31993R3604

31.12.1993

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 332/4

**REGULAMENTUL (CE) NR. 3604/93 AL CONSILIULUI
din 13 decembrie 1993**

**de stabilire a definițiilor pentru aplicarea interdicției accesului privilegiat prevăzute la articolul 104a
din tratat**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 104a alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

întrucât interdicția accesului privilegiat la instituții financiare, prevăzută la articolul 104a din tratat, formează un element esențial al supunerii sectorului public în operațiunile sale financiare disciplinei mecanismului de piață și aduce astfel o contribuție la întărirea disciplinei bugetare; întrucât, în plus, pune statele membre pe picior de egalitate în ceea ce privește accesul sectorului public la instituțiile financiare;

întrucât Consiliul trebuie să specifice definiții pentru aplicarea unei astfel de interdicții;

întrucât statele membre și Comunitatea trebuie să acționeze ținând cont de principiul unei economii de piață deschise în care concurența este liberă;

întrucât, în special, prezentul regulament nu poate aduce atingere metodelor de organizare a piețelor care respectă acest principiu;

întrucât prezentul regulament nu urmărește să interfereze cu funcționarea instituțiilor financiare publice care respectă același principiu;

întrucât articolul 104a din tratat interzice măsurile care instituie un acces privilegiat; întrucât trebuie specificate tipurile de acte vizate de această interdicție; întrucât, fără îndoială, nu se poate aduce atingere angajamentelor asumate în mod liber de instituțiile financiare în cadrul relațiilor contractuale;

întrucât același articol prevede că anumite considerații de ordin prudențial pot justifica abaterea de la principiul acestei interdicții; întrucât actele cu putere de lege sau actele administrative nu pot totuși, sub pretextul considerațiilor de ordin prudențial, să fie utilizate pentru a institui un acces privilegiat mascat;

întrucât întreprinderile publice intră sub incidența aceiași interdicții; întrucât acestea sunt definite în Directiva 80/723/CEE a Comisiei din 25 iunie 1980 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice ⁽³⁾;

întrucât, din motive ce țin de politica monetară, instituțiile financiare și, în special, instituțiile de credit pot fi obligate să dețină creanțe asupra Băncii Centrale Europene și/sau asupra băncilor centrale naționale;

întrucât Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale nu pot lua, în calitate de autorități publice, măsuri de instituire a unui acces privilegiat; întrucât normele privind mobilizarea sau gajarea instrumentelor de debit emise de Banca Centrală Europeană sau de băncile centrale naționale nu trebuie utilizate ca un mijloc de evitare a interdicției accesului privilegiat;

întrucât, pentru a împiedica orice ocolire a interdicției, definițiile din dreptul comunitar ale diferitor tipuri de instituție financiară trebuie suplimentate cu o trimitere la acele instituții care se angajează în activități financiare care nu au fost încă armonizate la nivel comunitar, cum ar fi, de exemplu, sucursalele unităților din țări terțe, holdingurile și societățile de factoring, organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) necoordonate, instituțiile de pensii etc.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) În sensul articolului 104a din tratat, „orice măsură de instituire a unui acces privilegiat” este definită ca orice act cu putere de lege, norma administrativă sau orice alt instrument juridic imperativ, adoptat în exercițiul autorității publice, care:

— obligă instituțiile financiare să achiziționeze sau să dețină pasive ale instituțiilor sau organismelor comunitare, administrațiilor centrale, autorităților regionale, locale sau ale altor autorități publice, ale altor organisme de drept public sau întreprinderi publice ale statelor membre (în continuare denumite „sector public”) sau

⁽¹⁾ JO C 324, 1.12.1993, p. 7, și JO C 340, 17.12.1993, p. 6.

⁽²⁾ JO C 329, 6.12.1993 și Decizia din 2 decembrie 1993 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ JO L 195, 29.7.1980, p. 35, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 93/84/CEE (JO L 254, 12.10.1993, p. 16).

— conferă avantaje fiscale de care pot beneficia numai instituțiile financiare sau avantaje financiare care nu sunt conforme principiilor unei economii de piață, pentru a încuraja achiziționarea sau deținerea de către aceste instituții a unor astfel de pasive.

(2) Accesul privilegiat nu se consideră a fi instituit de acele măsuri care produc:

— obligații pentru finanțarea locuințelor sociale în condiții speciale cum ar fi, *inter alia*, o obligație de a centraliza astfel de fonduri în instituții financiare publice, când condițiile de finanțare predominante pentru sectorul public sunt identice cu cele pentru finanțarea de aceeași natură acordată debitorilor privați pentru aceleași scopuri;

— obligația de a centraliza fondurile într-o instituție de credit publică, în măsura în care o astfel de constrângere face parte integrantă, de la 1 ianuarie 1994, din organizarea unei rețele specifice de instituții de credit sau din regimuri specifice de economisire concepute pentru gospodării și destinate să furnizeze securitate financiară întregii rețele sau regimului specific. Utilizarea acestor fonduri centralizate trebuie determinată de organismele de conducere ale instituției de credit publice în cauză și să fie conformă cu principiul unei economii de piață în care concurența este liberă;

— obligații de a finanța repararea daunelor produse de catastrofe, cu condiția ca condițiile de finanțare a reparațiilor să nu fie mai favorabile atunci când daunele sunt suferite de sectorul public, decât atunci când sunt suferite de sectorul privat.

Articolul 2

În sensul articolului 104a din tratat, „considerațiile de ordin prudențial” sunt cele care stau la baza actelor cu putere de lege și actelor administrative naționale întemeiate pe sau compatibile cu dreptul comunitar și concepute pentru a promova soliditatea instituțiilor financiare, pentru a întări stabilitatea sistemului financiar ca întreg și pentru protejarea clienților acestor instituții.

Articolul 3

(1) În sensul articolului 104 din tratat, „întreprinderea publică” se definește ca orice întreprindere asupra căreia statul sau alte autorități regionale sau locale pot exercita direct sau indirect o influență dominantă în baza proprietății acesteia, a participării financiare la aceasta sau a normelor care o guvernează.

O influență dominantă din partea statului sau a altor autorități regionale sau locale apare când aceste autorități, în mod direct sau indirect față de o întreprindere:

- (a) dețin majoritatea capitalului subscris al întreprinderii;
- (b) controlează majoritatea voturilor aferente acțiunilor emise de întreprindere sau
- (c) pot numi mai mult de jumătate din membrii organismului administrativ, de conducere sau supraveghere al întreprinderii.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor lor în calitate de autorități publice de a nu lua măsuri de instituire a unui acces privilegiat în sensul articolului 104a din tratat, Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale nu sunt considerate, în sensul prezentului articol, ca făcând parte din sectorul public.

(3) Prin „bănci centrale naționale” se înțeleg băncile centrale din statele membre și Institutul Monetar din Luxemburg.

Articolul 4

(1) În sensul articolului 104a din tratat, prin „instituții financiare” se înțeleg:

- instituții de credit după cum sunt definite la articolul 1 prima liniuță din Directiva 77/780/CEE ⁽¹⁾;
- întreprinderi de asigurări după cum sunt definite la articolul 1 litera (a) din Directiva 92/49/CEE ⁽²⁾;
- întreprinderi de asigurări după cum sunt definite la articolul 1 litera (a) din Directiva 92/96/CEE ⁽³⁾;
- OPCVM după cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 85/611/CEE ⁽⁴⁾;
- societăți de investiții după cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 93/22/CEE ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Directiva 77/780/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1977 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la accesul la și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 322, 17.12.1977, p. 30), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 89/646/CEE (JO L 386, 30.12.1989, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la asigurarea directă, alta decât asigurarea de viață (a treia directivă privind alte asigurări decât cele de viață) (JO L 228, 11.8.1992, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la asigurarea directă de viață (a treia directivă privind asigurarea de viață) (JO L 360, 9.12.1992, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 375, 31.12.1985, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Directiva 88/220/CEE (JO L 100, 19.4.1988, p. 31).

⁽⁵⁾ Directiva 93/22/CEE a Consiliului din 10 mai 1993 privind serviciile de investiții în domeniul valorilor mobiliare (JO L 141, 11.6.1993, p. 27).

— alte întreprinderi ale căror activități sunt similare celor ale întreprinderilor menționate la liniuțele anterioare sau a căror principală activitate este de a achiziționa active financiare sau de a transforma creanțe financiare.

(2) Următoarele instituții nu fac parte din instituțiile financiare definite la alineatul (1):

- Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale;
- serviciile financiare ale poștei când fac parte din sectorul administrației publice definit în conformitate cu Sistemul European de Conturi Economice Integrate sau când principala lor acti-

vită este de a acționa ca agentul financiar al guvernului și

- instituțiile care fac parte din sectorul administrației publice definit în conformitate cu Sistemul European de Conturi Economice Integrate sau ale căror pasive corespund în întregime unei datorii publice.

Articolul 5

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 1994.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 decembrie 1993.

Pentru Consiliu

Președintele

Ph. MAYSTADT
